

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมทุกอย่างที่ลูกศึกษามาจนถึงตอนนี้ การตายขณะที่มีชีวิตอยู่หมายถึงการลืมทุกอย่าง อย่าให้มีสิ่งใดในอดีตที่ลูกต้องจดจำ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ยังไม่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่โต้เถียงแม้แต่กับพ่อ พวกเขาเฝ้าแต่ตัวอย่างเช่นจากคัมภีร์ ผู้ที่ตายอย่างสมบูรณ์พูดว่า: เพียงสิ่งที่บาบาพูดเท่านั้นคือสัจจะ สิ่งที่เรารับฟังมาเป็นเวลาครึ่งวงจรถือเป็นสิ่งที่ผิด ด้วยเหตุนี้ที่เราจะต้องไม่ปล่อยไปให้สิ่งเหล่านั้นปรากฏออกมาจากปากของเรา พ่อพูดว่า: อย่าฟังสิ่งที่เลวร้าย...
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆว่าเมื่อลูกทำให้ผู้คนนั่งลงในความเงียบสงบ ซึ่งมีการให้คำว่า “เนชธา” (การทำสมาธิเป็นพิเศษ) ลูกเป็นคนดำเนินการฝึกนี้ เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆทางจิตว่า ผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่พูดว่า“เราได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว” ตัวอย่างเช่น เมื่อมนุษย์ตาย เขาก็ลืมทุกอย่าง เพียงชั้นสการเท่านั้นที่คงอยู่ เวลานี้เรากลายเป็นของพ่อ ลูกตายไปแล้วจากโลกนี้ พ่อพูดว่า: ลูกมีชั้นสการของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ชั้นสการเหล่านั้นกำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ เมื่อมนุษย์ตายพวกเขาก็ลืมทุกอย่างที่พวกเขาได้ศึกษาเล่าเรียน แล้วพวกเขาก็ต้องศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งในชาติเกิดต่อไป พ่อพูดว่า: จงลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกกลายเป็นของพ่อใช่ไหม? พ่อบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ดังนั้นเวลานี้จงลืมพระเวทย์ คัมภีร์กรันท์ การสวดมนต์ ตาปาเซียที่จริงจริงๆ จงลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่า: อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ใช้กับลูกๆ บางคนที่ศึกษาคัมภีร์มากมายและไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ก็จะเฝ้าแต่โต้เถียงอย่างไรประโยชน์ เมื่อตายแล้วลูกก็จะไม่มีวันโต้แย้ง ลูกก็จะพูดว่า: เพียงสิ่งที่พ่อพูดนั่นคือสัจจะ เหตุใดสิ่งอื่นจึงควรปรากฏออกมาจากปากของลูก? พ่อพูดว่า: อย่าได้นำสิ่งนี้เข้าไปสู่ปากของลูกเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! พ่อได้ให้ทิศทาง: อย่าได้รับฟังสิ่งใด! บอกพวกเขา: เวลานี้เราคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุใดพวกเราจึงควรจดจำความเลื่อมใสศรัทธา? เราจดจำพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จงลืมหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายประเด็นที่ง่ายตาย: หากลูกจดจำพ่อผู้เป็นเมสสิค ทั้งต้นไม้อะไรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน สิ่งหลักที่ลูกมีนั่นคือกิตะ เพียงในกิตะเท่านั้นที่มีคำอธิบายของพระเจ้า เวลานี้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ เราให้ความสนใจกับสิ่งใหม่ๆมากกว่าเสมอ สิ่งนี้คือสิ่งที่ง่ายมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อ! นี่คือการประเด็นที่ลึกล้ำมาก เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่อุปสรรคเกิดขึ้น มีลูกๆ มากมายที่ไม่จดจำบาบาแม้แต่สองนาทีก่อนที่แม่แต่หลังจากที่เป็นของพ่อ พวกเขาจะไม่ทำสิ่งที่ดีและพวกเขาไม่แม้แต่จะมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาเฝ้าแต่ทำบาปต่อไป สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเป็นการไม่ใส่ใจต่อหนทางของพ่อ พวกเขาไม่สามารถที่จะศึกษาเล่าเรียน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับผลกำไรนั้น ลูกได้รับผลกำไรจากการศึกษาเล่าเรียนทางร่างกาย การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ สิ่งนั้นเป็นไปเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพของร่างกาย และนั่นก็เป็นเวลาสั้นๆเช่นกัน บางคนตายขณะที่พวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้นำการศึกษานั้นไปกับพวกเขา พวกเขาต้องใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งและเริ่มศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ต้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตามที่นี้ ไม่ว่าลูกจะเรียนอะไรลูกจะนำสิ่งนั้นไปกับลูกเนื่องจากลูกได้รับผลในชาติเกิดต่อไป ที่เหลือทั้งหมดแน่นอนคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งประเภทใดอยู่ที่นั่น พ่อทางจิตหนึ่งท่านให้ความรู้แก่ลูกๆจิตวิญญาณ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดมาและให้ความรู้แก่ลูกๆผู้เป็นจิตวิญญาณซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สวรรค์ไม่คงอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกลายเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้า มายาเช่นกันทำให้ลูกเป็นลูกกำพร้า, ผู้ที่ไม่มีพ่อแม่ พวกเขาเริ่มต่อสู้กันกับเรื่องเล็กๆน้อยๆ หากพวกเขาไม่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า หากลูกกลายเป็นลูกกำพร้า แน่นอนว่าลูกจะทำความที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: เมื่อลูกเป็นของพ่อ อย่าประณามพ่อ จงก้าวหน้าไปด้วยความรักอย่างมากมาย อย่าพูดสิ่งที่ผิด พ่อต้องยกระดับพวกอะฮาลียา, หญิงสาวพื้นเมืองและคนหลังค่อม มีการเขียนไว้ว่าราม (พระเจ้า)กินผลเบอร์รี่ของหญิงสาวพื้นเมือง เวลานี้ท่านจะกินอาหารของเธอจริง ๆ เช่นนั้นหรือ? เมื่อเธอกลายเป็นบราห์มินจากชาวพื้นเมือง แล้วเหตุใดท่านจึงไม่ควรกิน? เหตุนี้เองบราห์มาโบเจ้นจึงได้รับการยกย่อง ถึงอย่างไรที่พบบาบาจะไม่รับประทานอยู่แล้ว ท่านคืออะโอบดา (ผู้ที่อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ใดๆ) อย่างไรก็ตาม พาหนะนี้รับประทาน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องโต้เถียงกับใคร ลูกควรอยู่ในด้านที่ปลอดภัยเสมอ เพียงพูดสองสามคำว่า: ชีพบาบาพูด เพียง

ชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการเรียกว่ารูตรา เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูตรา ดังนั้นท่านคือพระเจ้ารูตรา กฎณะจะไม่ได้รับการเรียกว่ารูตรา กฎณะไม่ได้ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้การสร้าง การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้ พอไม่ได้ทำสิ่งใดด้วยตัวเอง ไม่เช่นนั้นแล้วท่านก็จะถูกตำหนิ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ พอพูดว่า: พอไม่ได้บอกใครให้ทำลายทุกสิ่ง ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ช่างก้าได้ทำสิ่งใดหรือ? ไม่ได้ทำสิ่งใดเลย! มีเพียงอนุสรณ์แห่งการทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยช่างก้า พวกเขาทำให้เกิดการทำลายล้างด้วยตัวพวกเขาเอง ละครนี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าได้รับการอธิบาย ทุกคนได้ลืมนพ่อผู้สร้าง พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่านเลย พวกเขาเชื่อว่าท่านสร้างโลก พอพูดว่า: พอไม่ได้สร้างโลก พอเปลี่ยนแปลงโลก พอเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง พอมาในยุคบรรจบพบกันที่ได้รับการจดจำ “ยุคที่เป็นสิริมงคลสูงที่สุด” พระเจ้าคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคน แต่ท่านนำคุณประโยชน์อะไรและอย่างไรนั้นไม่มีใครรู้ ในภาษาอังกฤษพวกเขาเรียกท่านว่า “ผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้นำทาง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า: หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา พวกท่านก็จะได้พบกับพระเจ้า พวกท่านจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน? ไม่มีใครรู้จักพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า สติปัญญาของพวกเขาก็ไม่มีความรักใจต่อพ่อ เวลานี้พอจะสามารถทำอะไรได้? พ่อเองคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า วันเกิดของท่าน, ชีพแฉติซึ่งมีการเฉลิมฉลองในบาร์ต พอพูดว่า: พอมาเพื่อให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พอมาในบาร์ตเท่านั้น เพื่อที่จะมาพอจำเป็นต้องใช้ร่างกายอย่างแนนอน ไม่ใช่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นผ่านการดลใจ พอเข้ามาในผู้นี้และให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของผู้นี้ ไม่ใช่เรื่องของปากแก้ว ที่นี้เป็นเรื่องของปากนี้ ต้องการปากของมนุษย์ ไม่ใช่ปากของสัตว์ สติปัญญาของพวกเขาก็ไม่แม้แต่ทำงานมากขนาดนี้ ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาแสดงบัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) ไม่มีใครรู้อะไรเลยที่ท่านมาเมื่อไรหรือท่านมาอย่างไร ดังนั้นพอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกได้ตายไปแล้ว ดังนั้นจงลืมนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าชีวาพูด: จงจดจำพ่อ! แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมามีชีวิต พ่อจะพาทุกคนกลับไป ให้สาสน์แก่ทุกบ้าน พอพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมามีชีวิต การทำลายล้างเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้า ลูกเรียกหาด้วยเช่นกันว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์! ก่อตั้งอาณาจักรของรามและปลดปล่อยพวกเราจากอาณาจักรของราวัน ลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง พอพูดว่า: พอมาและปลดปล่อยทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน, กิเลสทั้งห้า พอนำมาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พอได้รับการเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข แนนอนว่าอาณาจักรของรามจะอยู่ในโลกใหม่ เวลานี้สติปัญญาของลูกพินดาว่าสนั้นมีความรัก สติปัญญาของบางคนก็กลับมามีความรักในทันที ความรักของบางคนเชื่อมโยงอย่างช้าๆ บางคนเพียงแค่ว่าพูดว่า: พวกเราอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่เหลือนอยู่ ผู้คำจุนของทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียวอย่างแนนอน นี่คือสิ่งที่ง่ายที่สุด จดจำพ่อและจดจำวงจรและลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก (จักรวรรดิ) นี่คือโรงเรียนสำหรับการกลายเป็นนายของสวรรค์ เหตุนี้เองเพื่อให้ชื่อราชาจักรวรรดิ ด้วยการล่วงรู้วงจรลูกก็กลายเป็นจักรวรรดิ เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มิฉะนั้นลูกไม่ต้องถกเถียงเกี่ยวกับอะไร เพียงแค่พูดว่า: ลืมทุกสิ่งของนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พอพูดว่า: จดจำพ่อเท่านั้น นี่คือสิ่งหลัก ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็วก็มุ่งมั่นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนอย่างมาก ผู้ที่มีความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียนก็ตื่นในแต่เช้าเพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ตื่นในตอนเช้าด้วยเช่นกัน พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามาก เมื่อมีคนจะตัดศีรษะของพวกเขา พวกเขาก็ได้รับนิมิต ที่นี้ บาบพูดว่า: นิมิตนั้นเป็นอันตราย ด้วยการจมอยู่ในการมีนิมิต ความรู้และโยคะก็จะหยุดลง เวลาสูญเปล่า ด้วยเหตุนี้ลูกไม่ควรจะมีความใส่ใจใดๆเลยในการเข้ามาน เป็นโรคภัยอย่างยิ่งที่ทำให้มายาเข้ามาด้วยเช่นกัน เช่นที่ในช่วงเวลาของสงคราม เมื่อชาวกำลังถูกออกอากาศ อีกฝ่ายหนึ่งก็ทำให้เกิดคลื่นรบกวนอย่างมากจนไม่มีใครสามารถได้ยิน ในทำนองเดียวกัน มายาก็ทำให้เกิดอุปสรรคต่อหน้าผู้คนมากมายเช่นกัน เธอไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ เป็นที่เข้าใจว่ามีอุปสรรคในโชคชะตาของใครบางคน ตรวจสอบดูว่ามายาเข้ามาหรือไม่ และพวกเขาพูดสิ่งใดที่ผิดกฎหรือไม่ ไม่เช่นนั้นแล้วบาบาจะขจัดตำแหน่งของพวกเขาออกไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์มากมายพูดว่า: ถ้าฉันจะได้รับนิมิต ฉันจะให้ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ทั้งหมดนี้แก่ท่าน บาบพูดว่า: เก็บทั้งหมดนั้นไว้กับตนเอง! พระเจ้าต้องการสิ่งใดจากเงินของลูก? พ่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีในโลกนี้ทั้งหมดจะถูกเผาให้เป็นเถ้าถ่าน บาบจะทำอะไรได้? ผ่านบาบา ทะเลสาบจึงถูกสร้างขึ้นที่ลหะยด ทำตามทิศทางของพ่อ! เปิดโรงพยาบาล-มหาวิทยาลัยที่ผู้คนสามารถมาและกลายเป็นนายของโลกลูกต้องนั่งบนที่ดินสามตารางฟุตและทำให้มนุษย์ธรรมดากลายเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถหาแม้กระทั่งผู้มีที่ดินสามตารางฟุตได้ พอพูดว่า: พ่อจะอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บาบไม่ได้

ประณามใคร การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นแล้ว สิ่งนี้เป็นการบอกว่าจะอธิบายแก่ลูกเท่านั้น อย่างไรก็ตามมันยังคงเป็นการละเล่น ไม่มีใครสามารถประณามการละเล่นได้ พ่อพูดถึงพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นพวกเขาจึงไปที่พระจันทร์และตรวจสอบ มีอาณาจักรที่นั่นหรือไม่? ชาวญี่ปุ่นเชื้อในพระอาทิตย์ พ่อพูดถึงสุริยวงส์ แล้วผู้คนที่นั่งและกราบไหว้บูชาพระอาทิตย์ พวกเขาให้น้ำแก่พระอาทิตย์ ดังนั้นบาบาได้อธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้ถกเถียงเกี่ยวกับสิ่งใดมากเกินไป บอกพวกเขาสิ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนในอาณาจักรของราวันที่ไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ให้มีดินแดนแห่งความสงบในดวงตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขในดวงตาอีกข้างหนึ่ง ลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกคือประชากรที่มีชีวิต แม้แต่ในนิทรรศการก็ยังคงเก็บชื่อ“บาร์ต,ประชากร”ไว้ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจ เวลานี้ลูกคือประชากร ที่ทำเรือ,ประชากรจะชี้ทางให้แก่เรือ ลูกก็แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคนเช่นกัน เมื่อผู้คนที่มาที่นิทรรศการ จึงบอกพวกเขาด้วยความรักอย่างมากว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อของทุกคนคือผู้เดียว พระเจ้าผู้เป็นพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: จดจำพ่อ! แน่หนอนว่าท่านจะพูดสิ่งนั้นด้วยปาก การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ดังนั้นพวกเราทั้งหมดคือบราห์มากุมารและกุมารี สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา แม้แต่พราหมณ์เหล่านั้นก็ยังร้องเพลงสรรเสริญลูกบราห์มิน: ขอคารวะต่อเทพ,บราห์มิน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะที่สูงที่สุดแก่ลูกที่ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรไปจากลูกได้ มันเป็นอาณาจักรของบาร์ตทั่วโลก มีการสรรเสริญบาร์ตเป็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนี้ตามศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ให้ความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียน ตั้งแต่เช้าตรู่และศึกษาการศึกษานี้ ไม่มีความปรารถนาใดที่จะได้นิमित เวลาเสียไปกับสิ่งนั้น
2. จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ อย่าได้เถียงกับใคร แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งซึ่งประสบความสำเร็จในงานรับใช้โดยมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือจะนำลูกไปสู่ความสำเร็จในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ หากไม่มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ผู้รับใช้ที่สูงส่งหมายถึงผู้ที่วางทุกอย่างก้าวของเขาไว้ในรอยเท้าของพ่อและทำให้ทุกอย่างก้าวของเขาสูงส่งโดยการทำตามหนทางที่สูงส่งในทุกย่างก้าว ยิ่งสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจมลึกลงในงานรับใช้และในตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีพลังมากเท่านั้นและดวงวิญญาณที่มีพลังจะประสบความสำเร็จในทุกย่างก้าว ผู้รับใช้ที่สูงส่งนั้นเป็นผู้รับใช้ที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นเสมอและยังให้ความกระตือรือร้นกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เสนอตัวเองสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้าและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการขอบคุณ

*** โอม ขานติ ***